

أنت الخ الحى بارك
قلت أكتفى قلبى
و نوت منها فكانت
نوديت منها كفاها
حتى إذا ما نلتنى
صدت جلال و عجا
و لا ع شوقى
و صرت نوى زانف
فالموت فيه جاني
أنا أكيب المني

مقاله قدس لله سره

قفت بالدار و حى الأربع الدرعا
و ان اجعل ليل من شوشها
ياهل و زى القعر الفاو عن كلف
فاره كى فى قفار خلتها حجا
كم زانفى و الدجا يربى من حنى
فذا الحاسن لا تخصى حاسبه
و ابتر قلبى قسلا قلت مظلة
عزست بالقط و زدا حوق و جنبه
فان ابى فالإقاجى منه ليعوض
ان صال صل عذاريه فلا محبت
كم بات طلوع يدى و الهمل يحمننا
بلك الليالى التى عددت من غرى

و نادها فمساها ان تحبب عنى
فاشعل من الشرفى و ظلالها فانا
يبيت جرح الليالى يرقب الفنا
و ان تنفس عادت كلتها يبا
و ان تهر تبسم عن وجه الذى عينا
و بارع الانس لم اعدم به أنسا
يا حاكم الحى هذا القلب لم حينا
حقا لظرفى ان يجنى لذي غرسا
من عرض القم عن ذر فاجنا
ان يجنى لسمافى اجنى لسا
فى نرى تيه النعى لا نرى الناس
مع الاحببة كانت كلها عرسا

ما قد نظرت فقد نصبت اناى
و اليوم احببها اصنات اهلاى
اشما فقد سمعت فى الحى اناى
هذا الحام لانا خالفت لاناى
ابصرت خلفى و ما ظلمت فداى
اصى فوادى فاشوا فى الاربى
فات اقصى مزلى زقبة الرامى
و جسمها بين ارباع و اجسام
اسنا و سعة ارباق و اقسامى
فامنت و نبت به قلبى و فداى
من سبل ابلاب لى ما فى و سلاى

ياربنا اربى نظر اليك بها
عند القدوم و عابلى باكرام